

גלפון מספר

עתון חברת הילדים גבעת-חיים

י"ט תמוז ה'ש"ז

ה י ל ד י ם ה ע ו ל י ם

באו אלינו הילדים העולים. זו כפר הקבוצה השלישית שהמשק קולט. אנו הילדים, לא יכולים להגיד שהתיחסנו אל הקודמים כראוי. עתה באו החדשים. ייחננו מבינים ויודעים שאחירות גדולה לנו כלפיהם. באו אלינו הילדים לאחר שנים קשות, באו לצורת חיים חדשה להם אשר בה לא האב והאם מהווים את המשפחה, אלא חברי הקבוץ, וכל הקבוץ הוא להם ריבון. אנו כבני הקבוץ אשר בו התחנכנו, הנביץ לנפשם? הנוכל לקטור מהם לחיים אלה? עד אשר ירגישו עצמם בבית? נוכל! כי עכשיו בניס הם כמונו למשק, למשפחה הגדולה הזאת, ואם איך להם הורים כאן, גדולה חובתנו כלפיהם - למלאות להם את החסר, ככל שנשתדל ונרצה. אנחנו צריכים לשחק עמם, לרקוד, לדבר ולשוחח, להתעניין בהם ולהבינם. כי את הרגשת הבית אנחנו ניצור, האחים החדשים להם, עד שירגישו עצמם שירים אתנו.

פּוּרִיָה

ס י כ ו ם ש נ ת פ ע ו ל ה

רובה הייתי לטכס את שנת הפעולה כמערכת ראשונה של עהוננו. עבדנו הרבה, את כל זמננו החפשי נתנו, והרצנו יכולים להגיד במצפון נקי שנינו את מה שהיה ביכלתנו. הרבה פעמים נחלנו בכל מיני קשיים אשר חשבנו כי לא נוכל להתגבר עליהם, ובכל זאת התגברנו ורוצה הייתי להגיד שלא חמיד נחלנו בעדיבות מצד הילדים ורצון לעזור ולפעמים אף את ההיפך - ואת ההלזול של הילדים בעתונם. הוצאנו 11 עהונים.

(המסך בדרך)

על אלהי ישראל
הוא יתברך לעלמדין ועלמדין
אמן

לך נביאי היקר חזרה
לא עוד תהיה עבודת זרה.
לכה בני, אבל מעולותיה
כי מלאכתך עוד לא כלתה.
לכה בני לכה -
הפקד את אלישע תחזיקי.

לימים אלישע עם אליהו

נודע

בדרך לכתו אל הירדן.

ויעש אליהו פלא כזה

חצה המים מזה ומזה

ופתאום סערה, רעמים וברק

אש וסוסים דוהרים כבדק

ומלאכי השרת בכל הוודם ובאזנים

דוהרים לירדן בכל אונם,

וישלחו סוסיהם המימה

ויעלו את אליהו בסערה

ה ש מ י מ ה

עדה, פ.

בערבובת השמים, בנגב חחם
שוכב אליהו, תחת רותם נרדט,
"אחה ה, איכה עזבתני,
מפרום מושבך איכה זה שכחתי
ואיך זה אראה בחטאת ישראל
הי עתה ה', הן עתה הוא האל
וקט בארץ, בארץ הקדוש ה
הזכחתי אותם ביד קשה.
אך כל דברי לריק יצאו:
אחאב ואיזבל הבעל הביאו
דבוק דבקו בו גם כל ימי-אל
אך אחה הוא האל, הן אתה הוא האלו
קח נא נפשי, טוב תשוב לחיך.
עבודת ה' כבר מזמן נשכחה,
ואיך לי ענין ורצון בהימים
חשוב נא נפשי אל האלוהים.
וילך חורבה ויכנס למערה
והנה נושבת רוח קרה
וחח קדיט מפרקת הרים
אליהו גלה את פניו הקרים.
ויופע ה' בקול דממה דקה
וילט אליהו את פניו באדרת,
יאמר ה! אחה, אתה הוא
נביאי היקר, עבדי אליהו?

XXXXXXXXXXXX XXXX XXXX

סינום שנת הלימודים בכ"ה

בזמן האחרון כיתחנו החחילה בבחינות; מכל מקצוע. הילדים
מתכוונים לבחינות במרץ רב. בכל זמן פנוי אנו יושבים ומתכוונים, בכיתה
מסתדלים להצליח בבחינות.

לפני שבועים בערך קיבלנו שאלון בטבע המונה 50 שאלות. יש לציין
ש רוב רובה של הכיתה הצליחו במבחן. הממוצע של הכיתה היה 67% ומידי
פעם בפעם יש לנו מבחנים קצרים - בחשבון, אנגלית, ובמקצועות שונים
אחרים. לפני כשבועיים בערך התחלנו להכין את הערוכת הסיכום. הכינונו
צילום, דיאגרמות, טפות כחובות ועוד.

אנו מכינים עם מדיט עבודות בטבע כל אחד קיבל נוש א-והוא עובד
עליו, ואנו עומדים לסיים את העבודות. אנחנו מקויט לסיים את השנה בסוף
ולתחיל את השנה הבאה ברצון.

הערה: מסיבות בלתי תלויות בנו התאחר חיבור

זה ועם הקוראים הסליחה.

ה-14

התאחדות

עוברות חולפות שנים במהירות, אני זוכרת לפני כחמש שנים היה הקיבוץ רק בן שלוש-עשרה וכעת בן שמונה עשרה. לפני שנה הניחו אתהיסוד לבית-ספרנו. הכיתות מוכנות כמעט לגמרי. רק לפני שנה נוסד גן-הבית וגן-הירוק ש-בצפון. לפני כשלוש שנים היו כאן ערבים וכעת אין זכר להם ולגניבות. באחד במאי הגונו בשטח של מנשיה את החג וכמו כן כן גם בחג הביכורים. לפני ימים מספר התחילו בריצוף ליד בית התרבות. כך אנו רואים בהתפתחותו של משקנו.

x

==§==

במלאות שמונה-עשרה שנה גדולה השמחה בליבנו לפני שנים היה משקנו קטן מאוד וכל שנה התפתח וגדל. כל שנה היו היו חברים לחברים: עוד נגיע למשק גדול. הנה הגענו, והחלפתם. השמחה הולכת וגדלה משנה לשנה. נוסעים כרמים ופרדסים, ילדים מחרבים וגדלים, העופות מחרבים אף הם, טוטור טרקטורים ומכוניות נשמע בחצר, והמשק כולו הולך וגדל נעשה יפה יותר ויותר. יהודה . ק .

==

לפני שמונה-עשרה שנה בארבע עשרה ביולי, עלו חברים אחדים על הגבעה הזאת, הקימו את הצריף הראשון-ואמרו: על גבעה זו יהיה עוד מספר שנים משק "על שם חיים ארלוזורוב". אליהם הצטרפו עוד בחורים ובהולדות - והוקם המגדל, חדר-הארוכל, הסדרה והרפת. ויהי משק קטן. נולדו הילדים הראשונים, אשר כולט חרדו לשלומם. גדלו הראשונים ונולדו חשימים. והמשק הלך הלוך וגדול הלוך והתרחב. והנה עברו שמונה-עשרה שנה ואנחנו הגדולים עם הקטנים נחוג את יום הולדתו של משקנו.

בחג זה נרגיש את כל הברכה במשקנו. נשמח על ההשגים שהשגנו ונקוה שעוד נוסיף הרבה על הקיים. נעלה ונצליח!

אסתר ר.

בכרס

העבודה בנות הן: עישוב הגפנים, מתיחת חוטים לגפנים היוחד מבוגרים, השקאת הקזוארינות להגנה בפני הרוח ועוד. בזמן האחרון התחלנו להוריד שזיפים הנקראים ביוטי. בצוף כשבועיים יונחילו לבצור באופן סדיר. התחלנו כבר להוריד פטל.

בנגריה:

על הנגריה מוסלדה עבודות רבות וכמעט אין מי שיבצען. זמן, מתגברת על כל הקשיים בנגריה עובדים כ- 12 איש ליום מהם: 2 מועלים שכירים; 3 מחברי "יד-חנה" והיתר חברי משק. העבודות הן: עבודות ריהוט וניהול עופקים בעבודות בנין (חלונות ודלתות), לבית החרושת לסנדלריה ולבית הספר. . . אליהו . מ

בדיר

עוד מעט יתחילו לחלוב כל יופים ואחרי זה כל שלושה ימים ולאחר חודש יפיקו לגמרי את החליבה. בעוד כעשרה ימים יתחילו את עונת החרובעה. עונת החרובעה נמשכת כחודשיים ולאחריה מתחילה העונה המכה. העונה הזאת נמשכת כ- 3-4 חודשיים ואז מתחילה עונת ההמלטה. שרון י.

יוניים

בשנת שעברה היה כל ילד מג-דל לחוד יוניים. יום אחד החליטו על הקמת חוב ליוניים. הילדים בחרו ועד - חוג אשר יטמק את צרכי החוג. היו ימים וערים בין החוג לבין המזכירות. היו אי-נעימויות רבות כי היו מיקרים שהילדים לא ידעו איך להתנהג. אבל זה עבר... עכשיו כל ילד שמח ביוניים... אבנר ר.

יונת הדאר אהובתי
שאי כנפיים לארצי
ארצי זאת הנחמדו
אח בניה מכנסת !
עוית ב.

יונה יונה צחורת כנפיים
עוטי עופי לשמים.
שוכי מפרחקים
והביאי הרבה עוליים.

יש לנו שלושים יוניים. ארבעה מהן - 16 יוניי דאר ונרפשויות והיתר בכלוב. בהתחלה היו כולן בכלוב כעבור חודש שחררנו אותן והן נעלמו למחרת יונה אחת ותכף שחררנוה היא עפה וחנה באויר ותכף חזרה. באותו יום חפסנו שלוש יוניי דאר והרביעית נעלמה למחרת ראינו אותה בת צבה. ישראל.

עם החלפת מוסדות החברה מיסחימת תקופת שנה בטעולת זמרת-הילדים: זו היתה שנה של הנחת יסודות, ופתיחה דרך חדשה בחיי חברה הילדים. הרגונם העצמי של הילדים שקט כתוצאה ממאוייהם לחיי חברה עצמאים הפך לצורך ש-אי אפשר בלעדיו יותר, וזהו אולי ההשג הגדול ביותר של השנה החולפת, הובהר לכל אחד מאתנו מהן האפשרויות הטמונות בחברה מאורגנת, וחברת הילדים הפכה לחלק בלתי נפרד מחיינו כלימודים וכעבודה. עלינו לנצל את הרגשת כולנו בחברה קיוט החברה ולהפוך אותה למנוף גדול להרמת המשא הכבד של חברה - הילדים בשנה הבאה ובגלה שלגוריה, למען לא יהיה עוד חרות הילדים הו פ ע ה - חו ל פ ח בחיינו, למען לא ישנו המקרים הקודמים בהם גווצה החברה חודשים ספורים אחרי התחלת-פעולתה. השנה הקרובה היא שנה מכרעת מבחינה זו, שבידת-הקרה של המקריות בפעולתנו, תהווה בסיס איתן להמשך קבוע ורצוף של פעולה בשנים הבאות. היא תהווה צעד שני בדרכנו שאם נצליח לבצעו יבואו אחריו צעדים רבים ונוספים כדבר המוכן מאליו, והעיקר הוא תשלים בחוכנו מסורת של פעולה חברתית חשובה כל כך לשנים הבאות עלינו.

לשם מתן תמונה נכונה על פעולת החברה יהיה עלינו להעביר את פעולותיה בשנה האחרונה חתה שבט הביקורת ולברר לעצמנו כמה פעינו ושגינו והיכן נוכל לגוץ להוסיף ולחקן את פעולותינו.

המזכירות: המזכירות לא מלאה את אחד מהפקידיה החשובים ביותר והוא הקמת קשר קבוע בינה לבין הועדות. דבר שחסרנו ניכר במשך השנה כולה **המערכת:** המערכת החמידה בפעולתה בהתמסרה בצורה שזכתה להערכה מצד כל החברה לתפקידה הקשה, והביעה לשלמות בעבודתה.

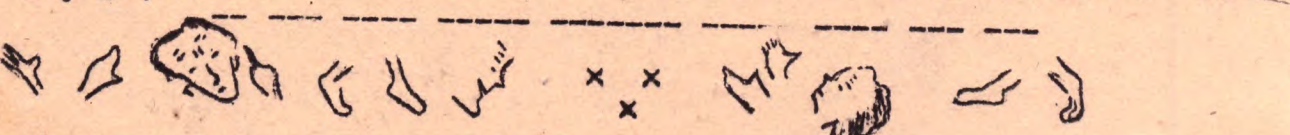
ועדת-התרבות: ועדת התרבות לא החמידה ולא תמיד באשמחה באירגון ערבי חמישי, וכן לא דאגה בתקופה האחרונה להכסת תוכן לערבי יום שישי במקום ערבי הריקודים.

ועדת-קע"ל: ועדה זו קבעה לעצמה מכסה של 100 ל"י ומלאה אותה במחצית השנה, ומאז חדלה-לפעול. לשנה הבאה יש להעלות את המכסה ל-150 ל"י לפחות.

ועדת-פעולות: ועדה זו כמעט שלא פעלה, אך לבמרי שלא באשמחה. המשך קיומה עומד בסימן ש-אלה עם התחלת פעולות מחנאות בכיתות ע"י המדריכים. נצטרך לדאוג למחסן לצורך הצופי שהוקם על ידי הועדה ולמחסנאי קבוע.

ועדת עבודה: ועדה זו היתה משותפת בתחילת השנה כי לא כללה את סדרני העבודה הכיתיים. עם שינוי המצב הוכנסה לפעולה וקיימה קשרים עם סדרני העבודה של המשך. לא קימה משמעת עבודה מספקת בקירבנו. **ההדרכה:** ההדרכה אף היא כוונה במסלול הרצוי ונכנסו מדריכים מכתה י' לדרב הכיתות. מחקיים חוג מדריכים בעל פעולות קבועות. יש לזה חשיבות גדולה לשילוב הגיליים בחברת-הילדים.

הסיכום היה קצר וכלל מעט מזעיר מן הדברים שראויים לבידור והסקת מסכנות, וטימן רק באופן כללי את הבעיות העיקריות. ועלמר למוסדות - בשנת של מסירת המפתחות - החדשים ש ילמדו מנסיון העבר ויה תערו במרץ וביוני עתה על כל ש טחי בור וההזנחה שבחיינו. . .

החפש הגדול קרב ובא ובחפש זה הננו נשארים בבית לכן עלינו לחשוב על פעולה גדולה מוכפלה ומש-ולשת. עלחברי הועדות החדשות להתכונן במרץ לתפקידם החדש ולהתמיד בו. עליהם לנהל בחפש, פעולה דרוגה ומסופפת כדי לא לקלקל מה ש-הוחל בו הש-נה. עליהם לפעול כדי (המשך מעבר לדרך)

שמעיה הכהן היה ז"ל העבודה בארגון החברה.

לקראת החופש - פעלו במרץ חזקו ואמצו!

גדי . ג

השנה לא יוכלו כמעט לנסוע בחופש לכן צריכות הועדות -
 ועדה - פעולות, ועדה-חובות לעשות לפחות פעולה אחת גדולה משותפת
 ש-נתן סיפוק לחברה. פעולה יטה יכולה להיות ארגון מחנון שני ב"דחות-
 עלומים". לפי דעתי מחנון זה צריך להיות בקבוצות מעורבות או קבוצה
 אחת כוללת של כל החברה ללא כל תחרויות.
 חניה כזאת כשל מחנה מלכדה מאוד אולם כשיש חחרות בין הקבוצות
 אוכל הערן האבודתי הכללי.

יעל . א

מקהלה לחברת הילדים:

זה כבר כמה שנים ש בית ספרנו מזניה את השטח הסודיקלי
 הנקרא - מ ק ה ל ש . הטעיף הנקרא מקהלה הועלה עתה מחדש על
 הפרק והעניין החל להסתדר. נקבע ש בכל יום ראשון - שהוא ערב הוונגים
 - חוקים המקהלה בניצוחה של חנה. א. חנה קיבלה את אירגון המקהלה על
 עצמה, והנה החברו שבעוד חודש ימים יחוג המשק את יום עלייתו על הקרקע
 ומספר חברים השרים במקהלה מצומצם הוא ואין כל אפשרות להוסיף במספר
 מועט כזה לפני ציבור גדול. לכן, פנתה חנה אל חברת הילדים ובקשה שכל
 ילד מכיתות ח' וי' המצויין ויוזע ש הוא מעוניין לטיר יבוא והצטרף למק-
 הלת החברים בכדי להבדיל את מספר המשתתפים בה.
 בכל המסקים הותיקים שדים החברים והילדים ביחד, במקהלה משותפת.
 ומדוע לא נצטרף אף אנו, לכל הפחות בחג המשק, לטיר בצותא עם החבר
 אחרי חג המשק תחיל בג החברה לארגן את המקהלה שלה ואז, במקרה
 ש ל חג נופל לטיר כולנו יחד.
 אל נחיה עצלנים ונבוא ונשיר במקהלה. . . המקהלה הזו נכס קוזיקלי
 חשוב ומדוע נשאיר אותו מוזנח כפי שהיה עד עתה?

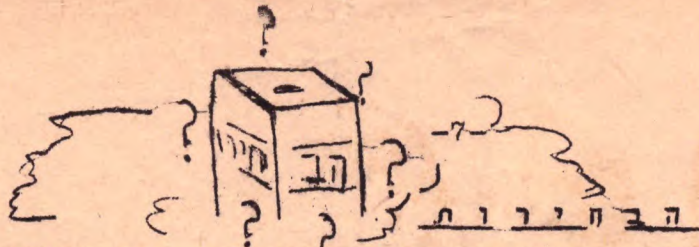
רליה . ד

ערבי הריקודים:

בעיתוננו "עלומים"-מספר 10 - הופיעה רשימה על נושא
 "ערבי הריקודים" ורצוני לתקן כמה דברים שלא היו מובדטים ברשימה.
 א. אין זה נכון שרוב הבניט בכיתות י'וח' אינט יודעים לרקוד
 הטמת היא ש הבנות מאותן הכיתות הושבות מראש כך מפני שהן רואות
 את הנוער רוקד יוחר יפה.
 ב. הטיבה להפועות בריקודים אצל הכיתות הנמוכות היא, שהין
 מלמדים אותם לרקוד. אני מקוה שהמדריכים מכיתה י' ילמדו אותם.
 אני מוצא ש ההצעה של מרים אינה פותרת את הבעיה מפני שהודר-
 הנוכל הגדול ישמש במקרים אלה גם את הנוער וכשיש הרבה קהל מחבישים
 הילדים לרקוד. כך יוצא שרק הנוער רוקד ואי אילו זוגות. לכן באמת
 יבוא רק מי שרוצה ואלה יהיהמעטים מאוד.
 ההצעה שלי היא - להרבות אצלנו בריקודי עם ובריקודים שלמדנו אצל
 א.כלב, כדי להמעיט בריקוד לפי מטפון שבו אנו קשורים ורוקדים את אותם
 הריקודים שמושמעים בו. כדאי לנצל את הילדים שלומדים כלי נגינה
 הראויים לנגון בריקודים. כדאי אפילו ליצור תזמורת שתנגן בשביל ערבי
 הריקודים. דבר זה ימנע את ההליכה של הבנות לנוער שפושט כנגד בוברתנו.

יאיר .

בין נדברים שמעסיקו את חברתנו בזמן האחרון - היו בחירות הועדות.
 בבחירות הועדות אצלנו עשו דבר רגיל כבכל מקום - בחרו לוועדות את הנבחרים
 שהיו כבר בוועדות, רק ששינו את הועדה בה הם היו, באחרת. נגד הדבר הזה
 אני מוחה בתוקף. האם הקבוץ יהיה מופעל רק ע"י נבחרים שיהיו באופן קבוע
 מעליהם, ולעומתם אנשים שבאופן קבוע יהיו כמין אוטומטים במשק. ההתחלה
 בקבוץ לדבר זה היא בחברת הילדים. כאן מתחיל הילד את התפתחותו. אם
 יבחר לוועדה - הוא יפעל, ואם לא - הוא יטאר לכל ימיו בלתי פעיל.
 הקבוץ מדבר בעד עממיות וכלליות ללא יוצא מן הכלל, והרי אין לנו
 צרכים לחזור תחת יסודותיו.
 שעתה יבחרו חברי ועדה המינויים ש-אמר שילד זה או אחר אינו מתאים
 לוועדתו זו אחרת. אך ע"י זה שלא נפעילו לא רק שלא נעזור לו אלא גם
 יטאר בלתי פעיל. ב א ט מ פ ע י ל י ט א ת מ ש ה ו ה ו א
 י ט ע ל ן י א י נ נ י ח ו ש ב ש י ש ב ר ש ו ת י נ ו ל ח ז ו ר ע ל "מקרה" זה בשנה הבאה
 X

שחות החברה

אחת הבעיות החמורות אצלנו היא עינין השחות ובעקר שחות-החברה.
 רוב הילדים באים לשחות, לא מתוך עינין, אלא מתוך זה שזה חלק מהיי החברים
 ומי שלא יבוא יחשב כאילו שלא מילא את חובתו כלפי החברה. לא כך צריך
 להיות - לכולם צריך להיות עינין במדובר בשחות, מכיון שאילה הם הזויים
 שלנו ואם לא מתעניינים בדברים המדוברים בשחות - אז לזה לא אקרה שחות-
 חברה. כך נוצר מצב מאד מגוחך - יושבים ילדים כל זמן השחה מבלי להעסיב
 ולאחר השחה יוצאים הילדים בלי לדעת אפילו מה שהחלט נעשה שדובר, זה
 מצחיק ל? אבל צרכים לקחת את זה לתשומת לבינו, שלא יקרו דברים כאלו.
 יש עוד עינין מסובד בקשר לשחות: הילדים המדברים בשחות - אפשר להבי
 שהם קבועים (לפעמים נוסף עוד אחד למדברים, או יורד אחר, אבל זה לא משנה)
 אם היה באדם מן החוץ היה נחשב שהחברים חזרו לדאמם וקהל שומעים את
 דבריהם. זה מעציב מאדו הילדים מהכחות הנמוכות לא פותחים כמעט את פיהם
 ואם כבר פתחו, אז תיכף מפסיקים אותם ונותנים את רשות הדיבור לאחר.
 עוד דבר - הצחוק: כאשר ילד טועה, או אומר דבר בלתי מוצלח, אז
 צוחקים ממנו, כמובן שבמצב זה אין הילדים רוצים לדבר.

היה זמן ששר השקט בחדר-האוכל. אך כעת אין הוא שורה בחדר
 הרעש המהומה והעצבנות נשארו כמקודם. אם אנו - ועדת חדר-האוכל - החלטנו
 שנחוץ להיות שקט - כנראה שהיו סיבות או גורמים אשר איל-צוננו להחליט
 זאת. בשחות-החברה נירון הדבר בחיפזון רב.
 בטוחים אנו שכל הילדים הבינו את חשיבות השקט: הגוף מקבל לגמרי אחרת את
 האוכל אם הוא לעוס ונאכל בשקט נפשי. ישנה עצבנות בחדר-האוכל שמביאה
 לפעמים לידי כך שהילד לא אוכל את כל האוכל או לא לועסו מספיק. המסקנות
 שאנו הוצאנו הן - "את הרעש והעצבנות אפשר לסלק רק ע"י שקט ו"ל"ט"
 ולא לעשות חסד עם הועדה אלא שקט הבא מתוך הכרה.
 היו ילדים שטענו: "אינינו מסכימים לדיקטטורה. החברה לא החליטה על
 שקט..." ילדים כאילו יכולים (אם הם עוד שוללים את השקט) לפנות למזכירות
 או לכתוב לעיתון... אבל אנו בטוחים שאחרי ש-היה שבוע שקט ו...
 נכחו כמה מועיל הדבר... האם לא נוכל לברך

הוצאנו את עו
 הוצאתו ארכה
 בצורה נאוח
 עבדנו עלי
 בו היה ר
 ברכ
 הילדים